

vorlig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn og kan navnlig omfatte forhold vedrørende menneskelig værdighed, beskyttelse af mindreårige og sårbare voksne samt dyrevelfærd.

EF-Domstolen har anerkendt, at opfattelsen af, hvad der er omfattet af offentlig orden, kan variere fra land til land. Det er dog relativt få gange, at EF-Domstolen har accepteret, at en medlemsstat har begrundet krav i hensynet til den offentlige orden. F.eks. er forbud mod spil, som simulerer drabshandlinger, blevet accepteret på grund af hensynet til den offentlige orden. Derimod er det ikke blevet accepteret af EF-Domstolen, at krav om minimumskapital for visse selskaber for at beskytte kreditorerne begrundes i hensynet til den offentlige orden.

Efter § 11, stk. 2, nr. 2, omfatter begrebet offentlig sikkerhed forhold vedrørende tryghed for borgerne og forudsætter, at der foreligger en reel og alvorlig trussel mod et samfunds grundlæggende interesse. Eksempelvis er det anerkendt af EF-Domstolen, at regler for at hindre større ulykker i havne samt regler for at sikre forsyning af råolie kan begrundes i offentlig sikkerhed.

Begrebet offentlig sundhed som nævnt i § 11, stk. 2, nr. 3, kan ifølge EU-retten kun påberåbes i tilfælde af en reel og tilstrækkelig alvorlig trussel, ligesom det gælder for de øvrige forhold, der henvises til i EF-traktatens artikel 46, jf. artikel 55.

Efter § 11, stk. 2, nr. 4, har de kompetente myndigheder mulighed for at sikre, at tjenesteydere, som leverer tjenesteydelser midlertidigt, overholder regler om miljøbeskyttelse. Med udgangspunkt i specifikke træk ved det sted, hvor tjenesteydelsen leveres, kan de kompetente myndigheder hindre en tjenesteydelse i at få en negativ indvirkning på miljøet på det pågældende sted.

Efter § 11, stk. 3, må kompetente myndigheder kun stille krav over for tjenesteydere, der ønsker at levere tjenesteydelser midlertidigt i Danmark, hvis kravene ikke indebærer diskrimination. Forbudet omfatter både direkte (f.eks. nationalitetskrav) som indirekte diskrimination (f.eks. sprogkrav eller bopælskrav).

Efter § 11, stk. 4, må kompetente myndigheder kun stille krav til tjenesteydere, der ønsker at levere tjenesteydelser midlertidigt i Danmark, hvis kravene er proportionale. Proportionalitet skal forstås sådan, at krav skal begrænses til det reelt nødvendige for at sikre det hensyn, der påberåbes (den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller beskyttelse af miljøet). Kravet skal dermed stå i rimeligt forhold til det hensyn, der forfølges. Det vil sige, at kravet skal være *egnet* til og *nødvendigt* for at sikre

de hensyn, der forfølges. Hensynet må altså ikke kunne nås ved foranstaltninger, der er mindre restriktive og indgribende (se f.eks. C-385/99, Müller-Fauré). Samtidig bør det kunne påvises, at kravet har den tilsigtede effekt.

### Til § 12

§ 12 i loven opregner en række områder og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af § 11 om midlertidig levering af tjenesteydelser. Dette indebærer, at kompetente myndigheder kan stille krav til tjenesteydere, der er omfattet af § 12, uanset § 11.

Efter § 12, stk. 1, nr. 1, er krav til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ikke omfattet af § 11. Tjenesteydelse af almen økonomisk interesse skal defineres i overensstemmelse med gældende fællesskabsret. Af EF-traktatens artikel 16 fremgår det, at en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse skal fremme social og territorial samhørighed. Af EF-Domstolens praksis kan det endvidere udledes, at betegnelsen anvendes, hvis levering af tjenesteydelsen normalt er pålagt særlige operatører og ikke automatisk er overdraget samtlige virksomheder i en bestemt økonomisk sektor. Overdragelsen af en sådan opgave skal være sket ved en eller flere retsakter, hvori den særlige opgaves nøjagtige karakter er angivet. For at der er tale om en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, må udførelsen heller ikke ske med rent økonomisk formål. Der skal være tale om, at virksomhederne påtager sig forpligtelser, som hindrer, at de fastlægger deres aktiviteter efter rent forretningsmæssige overvejelser. Formålet med tjenesteydelsen skal desuden være at imødekomme borgernes almindelige behov, dvs. ydelsen skal være baseret på hensyn af almen interesse.

De kompetente myndigheder har frihed til i overensstemmelse med fællesskabsretten at fastsætte, hvad de definerer som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, hvordan disse tjenesteydelser skal organiseres og finansieres i overensstemmelse med statsstøttereglerne, og hvilke specifikke forpligtelser, der bør gælde for tjenesteydelserne. Det sidste sikrer, at de kvalitetskrav – f.eks. sociale kvalitetsstandarder – som myndighederne ønsker at stille til tjenesteydelsen, fortsat kan stilles og kræves accepteret af tjenesteyderen i forbindelse med indgåelsen af kontrakten og ved udførelsen af tjenesteydelsen.

Tjenesteydelser af almen økonomisk interesse er eksempelvis affaldshåndtering og tjenesteydelser inden for post-, elektricitets- og gassektoren.

Efter § 12, stk. 1, nr. 2, er områder omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 96/71/EF af 16.